**ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 1/6, ΣΤΙΣ 6 μ.μ.**

Στην Τουρκία το να διεκδικεί κανείς αυτονόητα δικαιώματα σημαίνει για το φασιστικό κράτος του Ερντογάν ότι είναι «επικίνδυνος», με αποτέλεσμα χιλιάδες άνθρωποι αυτή τη στιγμή να βρίσκονται στη φυλακή. Δε σέβονται ούτε τους νεκρούς. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα του 70χρονου πατέρα KEMAL GÜN, ο οποίος έκανε απεργία πείνας 90 ημέρες, ώστε να του δοθεί η σορός του γιου του που ήταν αντάρτης και δολοφονήθηκε τον Νοέμβριο του 2016, μετά από βομβαρδισμό των βουνών της πόλης Ντερσίμ του Κουρδιστάν. Όταν τελικά οι αρχές αναγκάστηκαν να του την παραδώσουν, απαίτησαν να γίνει η ταφή όπου και όπως ήθελαν αυτές.

Χιλιάδες καθηγητές και δημόσιοι υπάλληλοι απολύθηκαν. Οι αγωνιστές, όμως, δε σταμάτησαν να αντιστέκονται και να βγαίνουν στους δρόμους γνωρίζοντας ότι είναι πιθανό να τους φυλακίσουν, να τους βασανίσουν, να τους δολοφονήσουν. Οι άνθρωποι προφυλακίζονται ακόμη και για μια ανάρτηση στο facebook.

Πριν από επτά μήνες μία καθηγήτρια Πανεπιστημίου, η Nuriye Gülmen πρώτη απ' όλους τους απολυμένους εκπαιδευτικούς διεκδίκησε το δικαίωμα όλων των απολυμένων να γυρίσουν στη δουλειά τους. Την ακολούθησαν χιλιάδες. Η ίδια μαζί με τον δάσκαλο Semih Özakça επέλεξαν το ύστατο μέσο πίεσης απέναντι στο κράτος έκτακτης ανάγκης αποφασίζοντας να κάνουν απεργία πείνας, την οποία ξεκίνησαν στις 9 Μαρτίου και τη συνεχίζουν μέχρι σήμερα. Θεωρούν ότι αυτή η κατάσταση ***«δεν είναι ένα προσωπικό εργασιακό πρόβλημα, είναι ένας αγώνας κατά των κυβερνητικών διαταγμάτων και κατά της αδικίας».*** Είχαν την υποστήριξη χιλιάδων ανθρώπων τόσο στο εσωτερικό της Τουρκίας, καθώς άνθρωποι απ' όλα τα λαϊκά στρώματα συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Yüksel της Άγκυρας, δημόσιοι υπάλληλοι, καθηγητές, εργάτες, φοιτητές, καλλιτέχνες, διανοούμενοι, βουλευτές, όσο και στο εξωτερικό, καθώς από τον Καναδά μέχρι και τη Σουηδία πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις συμπαράστασης.

Το κράτος φοβήθηκε αυτό το δίκαιο αγώνα, γι' αυτό την 76η μέρα απεργίας πείνας η

αντιτρομοκρατική τους συνέλαβε και στις 23 Μαΐου τους προφυλάκισαν. Οι λόγοι της προφυλάκισής τους, σύμφωνα με την εισαγγελική πρόταση, ήταν ότι
***«η αντίσταση αυτή μπορεί είτε να μετατραπεί σε απεργία πείνας θανάτου, είτε να μετατραπεί σε εξέγερση όπως της πλατείας Γκεζί και των καπνεργατών TEKEL του 2010».***
*Φυσικά, τους κατηγορούν για δήθεν συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση.*
Ο φόβος τους είναι τόσο μεγάλος, γι' αυτό έχουν κλείσει όλους τους δρόμους που οδηγούν στην πλατεία Yüksel.

Το ΕΚΚΕ δηλώνει την αμέριστη αλληλεγγύη του στους δύο απεργούς πείνας, αλλά και σε όλους τους αγωνιστές που βρίσκονται στις φυλακές της Τουρκίας. Ο αγώνας όσων τολμούν να υψώσουν το ανάστημά τους στο φασιστικό κράτος έκτακτης ανάγκης είναι ηρωικός. Δεν πρέπει να αφήσουμε τους αγωνιστές μόνους τους. Πρέπει να ενώσουμε τις φωνές μας ενάντια στην αδικία, την εκμετάλλευση, τον φασισμό.

Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να στηρίξουμε τη συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στο Σύνταγμα, την Πέμπτη 1η Ιουνίου στις 6 μ.μ.